

ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
Selected Factors Affecting the Operational Effectiveness of Student Assistance System in
Secondary Schools under Nakhon Phanom Secondary Educational Service Area Office

ธนากร อุมะวรรณ¹ ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร² รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์³
Tanakorn Umawan¹ Dr. Yaovalak Sutacort² Assoc. Prof. Dr. Sikan Pienthunyakorn³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ หาค่าอำนาจพยากรณ์ และแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 348 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 คน และครูผู้สอน 246 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .616 – .867 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .979 แบบสอบถามประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .620 – .889 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .988 และแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานและขนาดของโรงเรียนโดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²⁵อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²⁵Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Philosophy Program in Educational Administration Program

Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ธนากร อุมะวรรณ, vans_of_the_vvall@hotmail.com

รับเมื่อ 1 เมษายน 2565 แก้ไข 23 พฤษภาคม 2565 ตอรับ 25 พฤษภาคม 2565

4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy}=.962$)

6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 94.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.16674

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เสนอแนะไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine, compare, identify the relationship, determine the predictive power, and establish guidelines for developing the selected factors affecting the operational effectiveness of the student assistance system. The sample consisted of 51 school administrators, 51 teachers in charge of the student assistance system, and 246 teachers in schools under Nakhon Phanom Secondary Educational Service Area Office, yielding a total of 348 participants in the academic year 2021. The sample size was calculated by using Krejcie and Morgan Table, and the stratified random sampling. The tools for data collection were sets of 5–rating scale questionnaires, including a set on the selected factors with the discriminative power ranging from .616 to .867 and the reliability of .979, and a set on the operational effectiveness of the student assistance system with the discriminative power ranging from .620 to .889, and the reliability of .988, and interview forms on guidelines for developing selected factors affecting the operational effectiveness of the student assistance system. Statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. The selected factors for operating the student assistance system were overall at a high level.
2. The operational effectiveness of the student support system was overall at a high level.
3. The comparison results revealed that the selected factors for operating the student assistance system, classified by participants' positions overall showed no differences, whereas, overall, in terms of participants' work experience and school sizes, there were differences at the .05 and .01 levels of significance, respectively.
4. The comparison results revealed that the operational effectiveness of the student assistance system showed no differences in terms of participants' positions. Overall, there was a difference in terms of participants' work experience and school sizes at the .05 and .01 levels of significance, respectively.

5. The selected factors for operating the student assistance system and the operational effectiveness of the student support system had a positive relationship with a very high level ($r_{xy}=.962$) at the .01 level of significance.

6. The three selected factors for operating the student assistance system could predict the operational effectiveness of the student support system at the .01 level of significance, including school–community cooperation (X_4), school administrators’ leadership (X_1), and supervision, monitoring, and evaluation (X_5), with the predictive power of 94.30 percent and the standard error estimate of ± 0.16674 .

7. The proposed guidelines for developing the selected factors affecting the operational effectiveness of the student assistance system in secondary schools under Nakhon Phanom Secondary Educational Service Area Office comprised of three aspects: school–community cooperation, school administrators’ leadership, and supervision, monitoring, and evaluation.

Keywords: Selected Factors Affecting the Operational Effectiveness of Student Assistance System.

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 5 ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการดูแลและพัฒนาเด็ก (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560, หน้า 14) และรัฐบาลได้ให้ความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนจึงมีนโยบายให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พัฒนาจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น โดยที่ครูและบุคลากรในโรงเรียนล้วนต้องทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะความสามารถ มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดีคนที่อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นปกติสุข ตามเจตนารมณ์และเป้าประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนั้นครูจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการทำงานที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกลไกในการพัฒนาผู้เรียนทั้งในทางส่งเสริมพัฒนาการ ป้องกันแก้ไข และให้ความช่วยเหลืออย่างสอดคล้องประสาน เชื่อมโยงผลสัมฤทธิ์กลับคืนไปกับการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 6) จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาศักยภาพของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เพื่อที่จะได้พัฒนาโรงเรียนให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนอยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่

5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน

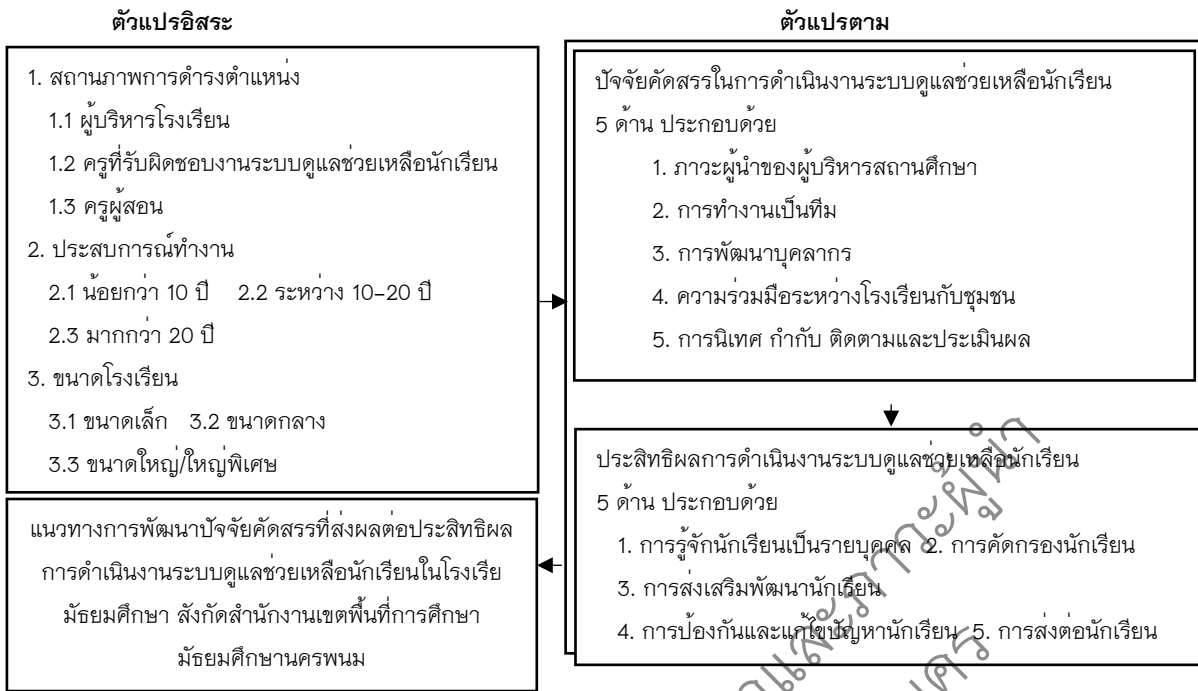
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน

5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 1,978 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 103 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 51 และครูผู้สอนจำนวน 1,824 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 348 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 51 คน และครูผู้สอนจำนวน 246 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยอาศัยตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 37 – 43) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 45 – 48)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้รับการตอบกลับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 348 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ (F-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. การเปรียบเทียบปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และระดับ .01 ตามลำดับ
4. การเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งพบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 และ ที่ระดับ .01 ตามลำดับ
5. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมพบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.962
6. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X_4) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X_1) และด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล (X_5) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ร้อยละ 94.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.16674
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เสนอแนะไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย
 - 1) ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนประชุม ได้แก่ ประชุม วางแผน สร้างความเข้าใจกับคณะครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ศึกษาบริบทชุมชน การทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน 2) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงาน มีความน่าเชื่อถือ มีการวางตัวที่ดี มีการกำหนดนโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) ด้านการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผล ผู้บริหารควรมีรูปแบบและกระบวนการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนให้คำปรึกษา/แนะนำ อย่างใกล้ชิด และนำผลการนิเทศไปพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัด มีผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำ มีการทำงานเป็นทีม ครูผู้สอนซึ่งได้รับการพัฒนา ความรู้ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยมงคล ชัดติยะราช (2557, หน้า 147) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนา ประสิทธิภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัด มีการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2560 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562) มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ของผู้เรียนเป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ และพระครูพิจิตรศุภการ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วม ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยภาพรวมและรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า

3.1 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอนมีการประชุมวางแผนการทำงานร่วมกัน ทำให้บุคลากร มีความเข้าใจและความคิดเห็นไป ในแนวทางเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของยอดชาย พอหลอน (สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2565) ที่กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และบุคลากรอื่น ๆ ผู้ที่มี บทบาทสำคัญที่สุดคือ ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการสร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นคุณค่าและความจำเป็น ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สร้างการทำงานเป็นทีมและพัฒนาบุคลากร ครูทุกคนจำเป็นต้องมีความตระหนัก ในความสำคัญ สร้างทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการอย่างเต็มกำลังความสามารถ คณะกรรมการสถานศึกษาหรือชุมชน ต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อประสาน ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และมีการนิเทศติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยการดำเนินงานทั้งหมดนี้ จะส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประสิทธิผล

3.2 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ปัจจัยคัดสรรการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่มากกว่า มีความเป็นผู้นำการบริหารจัดการบังคับบัญชา มีประสบการณ์ มีความชำนาญในการบริหารงาน และการปฏิบัติงานที่มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดิม ปุราธานะ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ จะมีปัจจัยคัดสรรด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียน และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง และส่วนใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางจะมองปัจจัยต่าง ๆ ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสพิศ ภาชนะ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หน่วยงานต้นสังกัด มีการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแล การเอาใจใส่ จากครูผู้รับผิดชอบระบบงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ครูประจำที่ปรึกษาอย่างทั่วถึง จึงทำให้สถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐสยาม วงศ์จันทร์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีความคิดเห็น จำแนกตามที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมแล้วไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานที่มากกว่าจะเข้าใจในหลักการและวิธีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิผลเป็นรูปธรรมที่มากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ และพระครูพิจิตรศุภการ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วม ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมแตกต่างกัน

4.3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีจำนวนบุคลากรที่มากกว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นระบบมากกว่า รวมทั้งงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, หน้า 214) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัจจัยคัดสรรกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยคัดสรรเป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จตามบรรลุลักษณะของโรงเรียนที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา การทำงานเป็นทีม การนิเทศ กำกับติดตามประเมินผล เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิระศักดิ์ ไชยดำ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครู โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยคัดสรรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (X₄) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา (X₁) และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (X₅) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร้อยละ 94.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .16674$ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการอภิปรายออกเป็นรายด้าน ดังนี้

6.1 ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน คือ ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนกับชุมชนมีความร่วมมือกันในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีติดต่อสื่อสารประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์

ของไชยา ภาวะบุตร (สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565) โรงเรียนมีการวางแผนศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาศัยความร่วมมือสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

6.2 ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ตัวแปรพยากรณ์ลำดับถัดมาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีทักษะที่สามารถจูงใจให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนได้แสดงความคิดเห็น มีแรงจูงใจหรือใฝ่慕 ความสำเร็จที่แตกต่าง ให้สามารถเห็นพร้อมไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นไปตามแผนงานหรือนโยบายของโรงเรียนที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกรเกษม ประมูล (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.3 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล คือ ตัวแปรพยากรณ์ลำดับถัดมาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องคอยให้คำชี้แนะหรือคำปรึกษาแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลต่อการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของเพลินพิศ ธรรมรัตน์ (สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2565) โรงเรียนมีนโยบาย/แผนงานที่ชัดเจนในการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา การนิเทศติดตามเน้นความเป็นกัลยาณมิตร ให้ขวัญและกำลังใจบุคลากรอย่างยุติธรรม นำผลการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ไปใช้ในการพัฒนางานต่อไป นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นกระบวนการนิเทศติดตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า มีปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านดังกล่าวให้สูงยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนมต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยคัดสรรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ด้านงบประมาณและทรัพยากร ด้านนโยบาย/โครงการ ด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ เป็นต้น เพื่อพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานภายในโรงเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชัยมงคล ชัตติยะราช. (2557). รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เต็ม ปุราธาน. (2557). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ทัชชกร งามเลิศ, พระมหาสุพจน์ สุเมโธ และพระครูพิจิตรศุกการ. (2562). ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 5(2), 266 – 279.
- นริศรา จูแย้ม. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- เบญจวรรณ นุ่นทอง. (2561). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล. (2560). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 40ก, 6 เมษายน 2560, หน้า 1 – 90.
- รัฐสยาม วงศ์จันทร์. (2559). การศึกษาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วีระศักดิ์ ไชยดำ (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับกรดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. วิทยานิพนธ์ ค.ม ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- ศุภกรเกษม ปรุณผล. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- สรัญญา เกิดแก้ว. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- โสพิศ ภาชนะ. (2561). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.